

ще вы награди, и азъ ще ся завърнѣ да вы видѣхъ пакъ," казалъ той на добрытъ си нагостители.

На другийтъ день чува ся изъ село-то голѣмъ тропотъ отъ конскый вървежъ и калескы безбройны, царскы чиновницы тичали на горѣ на долу... а посрѣдъ тѣхъ царя минувалъ.

Много народъ ся стекль, излѣзли изъ къщята си, и съ любопытство гледали, но царската свита ся спрѣла прѣдъ къщятъ на добрыйтъ онзи и гостолюбивъ селенинъ.

Единъ человекъ слѣзль отъ каляскѣтъ: той былъ самыйтъ царь, съ весело лице и позасмѣнь той казалъ :

"Почтенны человекъцы, азъ съмь бѣднѣйтъ вчерашенъ странникъ, ходилъ бѣхъ по ловъ та бѣхъ ся загубилъ и вы мя драго пріехте и пригодихте ми.

Сега азъ трѣба да ви върнѣ това що ми направихте, и ето дошелъ съмь и азъ да вы заведѣхъ и настанѣхъ въ малкыйтъ си чифликъ въ ближнето село."

Добрытъ человекъцы останѣли зачудены отъ туй нечакано благополучіе, а же-